

EÖRSI ISTVÁN

Ha ént mondok

Ha lefekszem
én fekszem le
én kelek fel
ha felkelek

Saját kezemet
nyújtom kézfogásra
a saját számmal
nevetek

Ha hajlongnék hát
én nem hajlok
én gyilkolnék
ha kést fenek

Ha ént mondok
azt én mondom
én megyek el
ha elmegyek.

Berlin, 1996. augusztus 1.

Olálá!

Szívembe hasít
– olálá! –
a fájdalom kése
négyyszer kilencszer egymás után
mint mikor – olálá! –
a gyilkos
ki a rendőrség szerint épp
egy másik földrészen bujkál
megrugdalja
a gyanútlan ajtót.

Güstrow, 1996. augusztus 7.